

[Miljøministeren]

Norge skulle have fastsat en dato for ophør af afbrænding af kemisk affald på havet. Men Miljøstyrelsen er overbevist om, at Norge kan og vil leve op til den af de nordiske lande foreslåede dato for ophør af afbrænding på havet, nemlig den 31. december 1991.

Miljøstyrelsen er ikke bekendt med, hvornår Island ratificerer tillægsprotokollen om afbrænding af kemisk affald på havet. På kommissionsmødet i juni 1986 oplyste den islandske delegation, at Altinget den 21. april 1986 havde vedtaget en lov, som ville sætte Island i stand til at ratificere reglerne om havafbrænding.«

Spm. nr. S 1183

Til *arbejdsministeren* (13/5 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Vil ministeren øjeblikkelig indskærpe private og kommunale arbejdsgivere, at de ikke kan nægte ansættelse af kvinder under henvisning til særskilte toilet- og badeforhold?«

Begrundelse

Ekstra Bladet har den 12. maj fortalt historien om en kvindelig brandmand, som ikke er i arbejde, skønt hun er højt kvalificeret. Brandinspektørens begrundelse har bl.a. været, at det skulle være for dyrt at indrette særskilt toilet- og brusebad. Dette er forfejlet. Badefaciliteterne skal kun kunne bruges særskilt, dvs. der skal være mulighed for at låse døren, og der skal blot være et toilet uden urinal.

Det er rystende at høre om afslag med nævnte begrundelse, især under henvisning til, at både regering og arbejdsgivere kører kraftige kampagner for at få kvinder ind i mandefag. Men det hjælper jo ikke, hvis kvinderne efter endt uddannelse ikke kan få job, oven i købet med henvisning til forføjlede oplysninger.

Svar (22/5 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan bekræfte, at det er i strid med ligebehandlingsloven at nægte at ansætte kvinder med den begrundelse, at der ikke er særskilte toilet- og badeforhold.

Loven indebærer, at arbejdspladsen skal være indrettet således, at disse forhold er i orden for både mænd og kvinder.

Problemet kan typisk opstå på traditionelt mandsdominerede områder, hvor forholdene er indrettet til mænd. Det er imidlertid ikke nødvendigt at indrette særskilte toilet- og baderum. Arbejdstilsynet accepterer, at der aftales forskudte bade- og omklædningstider for kvinder og mænd på betingelse af, at rummene kan aflåses. Der skal blot være mulighed for, at kvinder og mænd kan bruge toilet- og baderum uafhængigt af hinanden, og der skal være mindst ét toilet uden urinal.

Hvis en arbejdsgiver med den begrundelse, at disse vilkår ikke kan opfyldes, ikke vil ansætte kvinder, må arbejdsgiveren søge om dispensation fra ligebehandlingsloven.

Ligebehandlingsloven giver mig ikke kompetence til at indskærpe disse forhold over for private og kommunale arbejdsgivere. I det omfang Arbejdstilsynet inddrages i disse sager, vil tilsynet kunne oplyse om de regler, der gælder om arbejdsstedets indretning.

Spm. nr. S 1184

Til *statsministeren* (14/5 87) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvorledes agter statsministeren at opfylde det løfte om at skaffe unge kvinder på bistandshjælp i arbejde, som statsministeren for nylig afgav i Folketinget under debatten om kvindearbejdsløshed, når indenrigsministeren på regeringens vegne pålægger kommunerne bøder, såfremt de overskrider aftaler om budgetterne for at skaffe daginstitutionspladser til de unge kvinders børn, hvilket de så ikke gør – med den følge, at kvinderne ender på bistandshjælp?«

Begrundelse

For tiden kommer der ustandselig breve fra kvinder, som ikke kan få passet deres børn, da aktiviteterne i kommunerne er skruet ned på meget lavt blus med hensyn til at sikre daginstitutionsdækning eller dagpleje. Dette er angiveligt, fordi statens (dvs. regeringens) krav er: ingen aktivitetsudvidelse i kommunen. I bistandsloven står der klart og tydeligt, at kommunerne skal stille de fornødne børnepasningsmuligheder til rådighed, hvilket næsten umuliggøres af regeringens